Quelle: https://manuscripta.at/?ID=383
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

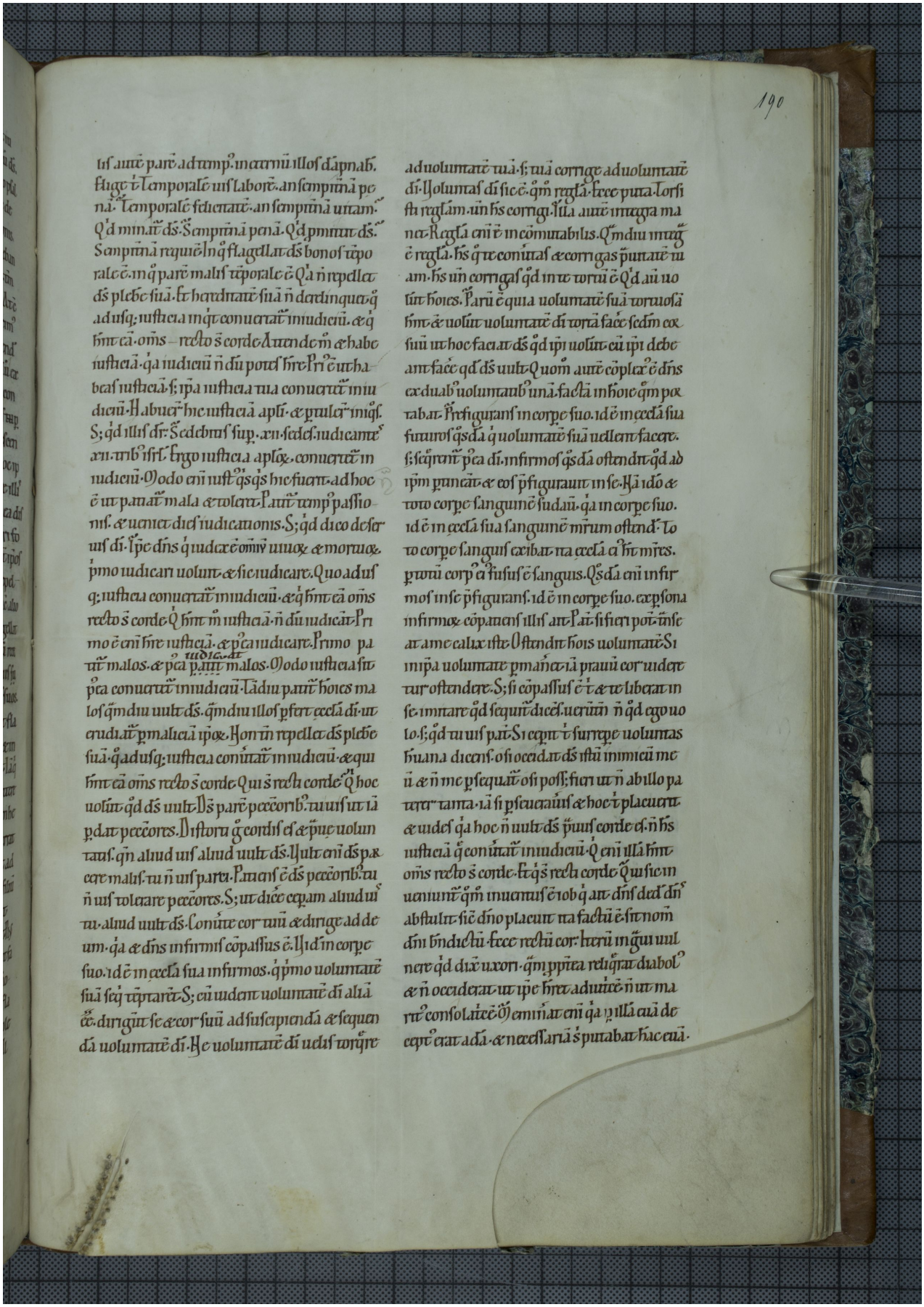

190

uis autē parē ad tmp̄. in aternū illos dāpnab.
fligē t̄ Temporalē uis laborē. an sempīnā pe
nā. Temporalē fūdentē. an sempīnā uitam.
Q̄d min. ūt ds. Sempīnā penā. Q̄d pmittat ds.
Sempīnā requiē. In q̄ flagellat ds bonos tēpo
ralē. in q̄ parē malis tēporalē. Q̄a ñ repellat
ds plebē suā. Et hēditatē suā ñ dereliquat. q̄
ad usq; iustitia in q̄t conuertat in iudiciū. æ q̄
sint cā. omīs – recto s̄ corde. Attende dm̄ æ habe
iustitiā. q̄a iudiciū ñ dū potest fīre. Pri ē ut ha
beas iustitiā. s; ip̄a iustitia tua conuertat in iu
diciū. Habuerē hīc iustitiā. aplī. æ ptulerē in q̄s.
S; q̄d illis dr. Sedebitis sup̄. xii. sedes. iudicantes
xii. trib̄ israel. Ergo iustitia aplōr. conuertat in
iudiciū. Modo enī iust̄ q̄s q̄s hīc fuerīt. ad hoc
ē ut patiat̄ mala. æ tolerāt. Patiēt̄ tmp̄ passio
nis. æ ueniet dies iudicationis. S; q̄d dico deser
uis dī. Ipe dns q̄ iudicāt ē omīē uiuos. æ mortuos.
p̄mo iudicari uolunt. æ sic iudicare. Quo ad us
q; iustitia conuertat̄ in iudiciū. æ q̄ sint cā omīs
recto s̄ corde. Q̄ sint m̄ iustitiā. ñ dū iudicāt. Pri
mo ē enī hīc iustitiā. æ p̄ea iudicare. Primo pa
tiēt̄ malos. æ p̄ea p̄ iudicāt̄ malos. Modo iustitia sin
p̄ea conuertat̄ in iudiciū. Tādiu patiēt̄ homīes ma
los q̄m diu uult ds. q̄m diu illos pferat ecclā dī. ut
erudiat̄ p̄ malitiā ip̄ōr. Non ūt repellat ds plebē
suā. q̄ ad usq; iustitia conuertat̄ in iudiciū. æ qui
sint cā omīs recto s̄ corde. Qui s̄ recti corde. Q̄ hoc
uolunt q̄d ds uult. Ds parē peccātib̄. tu uis ut iā
p̄dat peccātes. Diffortu q̄ cordis es. æ p̄ue uolun
tatis. q̄n aliud uis aliud uult ds. Ult enī ds p̄ce
ere malis. tu ñ uis parcere. Patiēs ē ds peccātib̄. tu
ñ uis tolerare peccātes. S; ut dicē eqm̄ aliud uis
tu. aliud uult ds. Conūte cor tuū. æ dirige ad de
um. q̄a æ dns infirmis cōpassus ē. Ipse in corpe
suo. id ē in ecclā sua infirmos. q̄ p̄mo uolunt̄
suā seq̄ tēptarēt. S; cū iudicāt uolunt̄ dī aliā
ē. dirigūt se æ cor suū ad suscipiendā æ sequen
dā uolunt̄ dī. He uolunt̄ dī uelis uoluīre
ad uolunt̄ tuā. s; tuā corrige ad uolunt̄
dī. Uolunt̄ dī sic ē. q̄m regla. Ecce pūta. Torsi
ti regl̄ām. uīn hs corrigi. Illa autē immēsa ma
nēt. Regla enī ē incōmutabilis. Q̄m diu immūtat̄
ē regla. hs q̄ te conūtat̄ æ corrigas p̄ūtatē tu
am. hs uīn corrigat̄ q̄d in te torti ē. Q̄d aū uo
lūt homīes. Parū ē quia uolunt̄ suā tortuosā
sint. æ uolūt uolunt̄ dī tortā facē sedm ex
suū ut hoc faciat ds q̄d ipi uolūt eū ipi debe
ant facē q̄d ds uult. Quom̄ autē cōplacē ē dns
ex duab̄ uolūtatib̄ unā. facta in homīe q̄m pe
rabat. Prefigurans in corpe suo. id ē in ecclā sua
futuros q̄s dā q̄ uolūtatē suā uellent facere.
s; sequūt̄ p̄ea dī. infirmos q̄s dā ostendūt q̄d ad
ip̄m p̄tinēt. æ eos p̄figurauit in se. Hā ido æ
toto corpe sanguinē sudauī. q̄a in corpe suo.
id ē in ecclā sua sanguinē mīrum ostendē. To
to corpe sanguis exibat. ita ecclā a hīr mīres.
p̄tūū corp̄ a fusus ē sanguis. Q̄s dā enī infir
mos in se p̄figurans. id ē in corpe suo. exp̄sona
infirmōr. cōpatiens illis. aut Pati. si fieri potest. ūt se
at. ame calix iste. Ostendūt homīs uolunt̄. Si
in ip̄a uolūtate p̄m ñ erā prauū cor uidet
tur ostendere. S; si cōpassus ē t æ te liberat in
se. immitat q̄d sequūt̄ dicēs. uerūtāmen ñ q̄d ego uo
lo. s; q̄d tu uis fiat. Si eqm̄ t̄ sumtēpe uolūtas
humana dicens. o si occidat ds istū inimicū me
ū. æ ñ me p̄sequat̄. o si possit fieri ut ñ ab illo pa
tiar tanta. iā si p̄seuerauī. æ hoc t̄ placuerit
æ uides q̄a hoc ñ uult ds p̄ūus corde es. ñ his
iustitiā q̄ conūtat̄ in iudiciū. Q̄ enī illā sint
omīs recto s̄ corde. Et q̄ s̄ recti corde. Q̄ui sic in
uenīūt̄ q̄m inuenitus ē iob q̄ ait dns dedit dns
abstulit. sicē dno placuit ita factū ē. sit nom̄
dni bndictū. Ecce rectū cor. Hērū in q̄ui uul
nere q̄d dixē uxori. q̄m p̄ptēa reliq̄rat diabol
æ ñ occideret. ut ipe hīret adiutōrē ñ ut ma
ritū consolarētur. Oēm ñ ait enī q̄a p̄ illā cauā de
cepū erat adā. æ necessariā s̄ putabat hāc cauā.